

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

In Genesis Enarratio

Chyträus, David

Vitebergæ

VD16 C 2625

III. De modo & Obiecti peccati primorum Parentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36126

& propriam actionem. Hæc est uera explicatio. Et si autem homines contentiosi miros labyrinthos in his materijs struere possunt, tamen omnibus opponamus hanc cœlestem uocem, Non Deus uolens iniquitatem tu es &c.

III.

DE MODO ET OBIE-
cto peccati primorum Pa-
rentum.

Omne peccatum est uiolatio Legis diuinæ & contemptus Dei. Quæcunq; igitur sunt obiecta externa, quæ possunt esse dissimilia, tamen primum & principale obiectum peccati est Deus, & Lex Dei requirens cordis & omnium actionum externarum congruentiam cum uoluntate Dei. Nam peccatum nihil aliud est, quàm contemptus Dei, & discessio à uerbo Dei, & auersio uoluntatis à Deo, quam sequitur conuersio ad externum obiectum illicitum & prohibitum.

Quare cum de lapsu primorum parentum dicitur, non solum pueriliter esus pomi intuendus est, sed primum defectio mentis, & auersio uoluntatis à Deo, & negligentia ac contemptus uerbi & mandati diuini, aspiciatur. Deinde electio externi operis seu conuersio ad obiectum illicitum, hoc est, ad pomum,

I s in quo

in quo heret Eua extra ordinem in uerbo præscriptum, uagata.

Summa igitur peccata fuerunt.

1. Contemptus Dei & uerbi diuinitus traditi.

2. Incredulitas dubitans de bona uoluntate Dei.

3. Idolatria anteferens Diaboli mendacia diuino mandato.

4. Horribilis ingratitude pro summis donis, quæ transfuderat Deus in naturam hominum.

5. Ambitio expetens honorem filii Dei proprium.

6. Superbia discedens à uerbo Dei, fiducia suæ sapientiæ.

7. Denique etiam externa uiolatio mandati diuini in mandando pomouetito.

Hanc peccati magnitudinem expendamus, nec curiose disputemus, An iuste Deus actum finitum, ut esum pomi, puniuerit infinita pœna. Videmus enim & in hoc dilecto & omnibus peccatis inesse contentum & uiolationem infiniti boni, dignam infinita pœna.

Obferu

Obseruent hoc in loco pueri explicationem usitati argumenti.

Peccata distinguuntur obiectis,

Maria peccauit circa filium Dei, Eua circa pomum,

Ergo Maria grauius deliquit quam Eua.

Respondeo ad Maiorem, Peccata distinguuntur obiectis, minus principaliter. Sed principalis distinctio ex causis interioribus sumenda est. Eua contra conscientiam uiolauit legem Dei, Maria nec sciens nec uolens neglexit filium. Deinde Minorem nego, Eua non tantum circa pomum deliquit, sed multo magis in filium Dei, ut catalogus peccatorum, quæ in hoc lapsu concurrunt paulo ante expositus est.

Disputant hic de causa impulsiva $\pi\rho\sigma\kappa\upsilon\gamma\alpha\mu\lambda\acute{\iota}\nu$ lapsus Euæ, & de discrimine inter primum scelus Diabolicum & primum lapsum hominis.

Ex uerbis Diaboli, Eritis sicut Dij, perspicue intelligitur, causam interiorem, qua ad peccandum impulsus sunt primi parentes, fuisse superbiam & ambitionem, qua non contenti suis donis, ampliorem sapientiam & summum gradum imaginis diuinæ expetebant. Hinc in nostris cordibus eadem flamma ambitionis & superbiæ perpetuo flagrant, ut recte dicitur Eccles. 10. Initium omnis peccati est superbia, quæ est amor propriæ excellentiæ. Singuli uolumus

lumus antecellere alijs quoquo modo et nostram au-
thoritatem magnifieri, & alios nobis subiectos esse.
Hinc existunt odia aduersus eos qui uidentur nos-
tram eruditionem, ingenium, aut sapientiam, aut
alia bona obscurare. Quare ut hi remoueantur,
queritur occasio eos premendi, seu confictis calum-
nijs seu manifesta uolentia, inde magna dissidia &
certamina oriuntur. Ac omnes contentiones in Ec-
clesia, omnes discordie in tota uita, ex hoc fonte, in-
delicet, ex cupiditate excellentie & emulatione
& ardore uindictae existunt. Cum autem aduersus
hunc furorem nemo possit muniri, ulla quantum
magna uirtutis praestantia, sine agnitione & imita-
tione Christi, toto corde in Christi humilitatem in-
tueamur.

Inter scelus Diaboli & lapsum Euae, hoc
est discrimen, quod ex dist. 21. lib. 2. Sententiarum
adscribam. Scelus Diaboli fuit blasphemia, quia
cum propius nosset Deum, & non aliunde impelle-
retur, suo consilio & arbitrio superbe contemp-
sit Deum, & filium Dei. Ideo quia sine alterius impul-
su peccauit, per alium ut surgeret iuuari non debuit,
nec per se potuit, & ideo irremediabile peccatum
eius extitit. Sed primi parentes aliunde impulsos
ciderunt. Quia igitur incitatore habuerunt
malum, non iniuste reparatores habuerunt ad ho-
minum. Vel sic. Ideo peccatum Diaboli incurabile est.
Quia non suggestionem, sed propria superbia cecidit.

Hominum

Homini uero curabile, Quia non per se sed per alium cecidit, & ideo per alium resurgere potuit. Item Angelica natura, quoniam non tota perierat, sed ex parte perstiterat non est redempta, Humana uero tota perierat, & ideo ne penitus perderetur ex parte est redempta, ut inde ruina suppleretur Angelica.

Postremo usitati argumenti explicatio consideretur.

Qualis est persona tales sunt actiones, Qualis est arbor, tales sunt fructus,
Adam fuit iustus, Ergo,
Non potuit peccare.

Respondeo ad Maiorem. Qualis est persona, scilicet manens in agendo talis. Ad Minorem, Adam fuit iustus, sed habens liberam uoluntatem, mutans igitur uoluntatem, desinit esse iustus. Nec congruit prorsus similitudo de arbore, Quia arbor non agit libere.

IIII.

DE PECCATO

Originis.

Postquam primi parentes deliquerunt, non solum donis nature integræ, uidelicet sapientia mentis, rectitudine uoluntatis, & conuenientia cordis cum Lege Dei spoliati sunt, Sed etiam natura eorum